

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τρίτο τμήμα)
της 26ης Μαρτίου 1997

Υπόθεση T-119/96

X
κατά
Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

«Υπάλληλοι - Προσφυγή ακυρώσεως - Προηγούμενη διοικητική ένσταση -
Ένσταση απαραδέκτου»

Πλήρες κείμενο στη γαλλική γλώσσα II - 225

Αντικείμενο: Προσφυγή η οποία έχει ως αντικείμενο αίτηση ακυρώσεως των αποφάσεων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου περί χαρακτηρισμού ως παρατύπων των απουσιών του προσφεύγοντος από την υπηρεσία του κατά τη διάρκεια των μηνών Μαρτίου έως Οκτωβρίου 1995.

Αποτέλεσμα: Απόρριψη.

Επιτομή της διατάξεως

Ο προσφεύγων είναι υπάλληλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Κατά τη διάρκεια του έτους 1995, πολλές αποφάσεις του Κοινοβουλίου θεωρούν ως παράτυπες ορισμένες περιόδους απουσίας του προσφεύγοντος από την υπηρεσία του κατά τη διάρκεια των μηνών Μαρτίου έως Οκτωβρίου 1995. Οι αποφάσεις αυτές

θεσπίστηκαν κατ' εφαρμογή του άρθρου 60 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΚΥΚ). Βάσει των αποφάσεων αυτών, η ετήσια άδεια του προσφεύγοντος για το έτος 1995 καταρχάς εξαντλήθηκε, οι δε επιπλέον παρόντες απουσίες καταλογίστηκαν στη συνέχεια επί των αποδοχών του των τελευταίων μηνών του έτους 1995.

Στις 11 Ιανουαρίου 1996, ο προσφεύγων απευθύνει στον Γενικό Γραμματέα του Κοινοβουλίου έγγραφο με τίτλο «διαδικασία δυνάμει του άρθρου 90, παράγραφος 1, του ΚΥΚ». Μεταξύ των παραρτημάτων του εγγράφου αυτού περιλαμβάνονται, ιδίως, όλα τα υπομνήματα που απεστάλησαν από τον προϊστάμενο του Τμήματος Προσωπικού και τον προϊστάμενο της Υπηρεσίας «καθεστώς και διαχείριση προσωπικού» του Κοινοβουλίου είτε στον προϊστάμενο του Τμήματος Εγκαταρτίσεων, είτε στον ίδιο τον προσφεύγοντα, συνοδευόμενα από σχόλια του προσφεύγοντος. Αυτός θεωρεί ότι κατ' επανάληψη απουσίασε λόγω ιατρικών επισκέψεων ή για λόγους υγείας. Επισυνάπτει στο έγγραφό του δύο ιατρικά πιστοποιητικά συνταχθέντα από τον ψυχίατρό του. Ο προσφεύγων αναφέρει στα σχόλιά του ότι θεωρεί, ιδίως, ότι ο ιεραρχικώς ανώτερός του όφειλε να του διατυπώσει προφορικές ή γραπτές παρατηρήσεις σχετικά με τις απουσίες του και ότι δεν ενημερώθηκε σε εύθετο χρόνο για τα ληφθέντα έναντι αυτού μέτρα. Επιπλέον, παραπονείται για τον τρόπο με τον οποίο η Διοίκηση προέβη στην κατάσχεση των αποδοχών του προκειμένου να καλυφθούν οι περίοδοι απουσίας που χαρακτηρίζονται ως παρόντες.

Τα σχόλια του προσφεύγοντος σχετικά με το τελευταίο έγγραφο του Κοινοβουλίου, το οποίο επισυνάπτεται ως παράρτημα στο από 11 Ιανουαρίου 1996 έγγραφο, τελειώνουν με τα «αιτήματα», των οποίων το σημείο 1 διατυπώνεται ως εξής:

«Με ποιο δικαίωμα η Διοίκηση:

- εξαντλεί την υπάρχουσα ετήσια άδειά μου;
- κατάσχει όλες ή μέρος από τις αποδοχές Σεπτεμβρίου έως Δεκεμβρίου συμπεριλαμβανομένου;
- εμποδίζει τις μόνιμες εντολές μου, που μου προκάλεσαν πολλά προβλήματα με τους δανειστές μου (τράπεζες);

όλα δε αυτά, όπως μόλις διαπιστώσατε, περιφρονώντας πλήρως τους στοιχειώδεις κανόνες ευγενείας και τηρήσεως του Κανονισμού μας Υπηρεσιακής Καταστάσεως.»

Ο Γενικός Γραμματέας του Κοινοβουλίου απαντά με έγγραφο της 18ης Απριλίου 1996. Καταρχάς αναφέρει: «Με έγγραφο της 11ης Ιανουαρίου 1996, ζητείτε, δυνάμει του άρθρου 90, παράγραφος 1, του ΚΥΚ, να επανεξετασθούν οι απουσίες σας των μηνών Μαρτίου έως Οκτωβρίου 1995, οι οποίες χαρακτηρίστηκαν παράτυπες από τον προϊστάμενο του Τμήματος Προσωπικού, αρχής αρμόδιας για τους διορισμούς στον τομέα αυτόν.» Αφού σχολίασε τις διάφορες επίδικες περιόδους απουσίας, καταλήγει: «Για όλους αυτούς τους λόγους, θεωρώ ότι ορθώς οι απουσίες σας θεωρήθηκαν ως παράτυπες και δεν υπάρχει ούτε πλημμέλεια ούτε κατάχρηση εξουσίας κατά τη διαχείριση του φακέλου απουσιών σας εκ μέρους του Τμήματος Προσωπικού. Επομένως, απορρίπτω την υποβληθείσα δυνάμει του άρθρου 90, παράγραφος 1, του ΚΥΚ αίτησή σας.»

Επί του παραδεκτού

Ο ορθός χαρακτηρισμός ενός εγγράφου ή ενός υπομνήματος απόκειται μόνο στην εκτίμηση του Πρωτοδικείου και όχι στη βούληση των διαδίκων. Δεν συνιστά ένσταση, κατά την έννοια του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, το έγγραφο με το οποίο ένας υπάλληλος επιδιώκει να υποβληθεί στην εκτίμηση του γενικού γραμματέα του θεσμικού οργάνου στο οποίο υπάγεται όχι η νομιμότητα μιας ή περισσοτέρων βλαπτικών γι' αυτόν αποφάσεων αλλά το γενικότερο ερώτημα αν συντρέχει λόγος ασκήσεως κριτικής στη συμπεριφορά που του επεφύλαξε ο ιεραρχικώς ανώτερός του και, γενικότερα, η Διοίκηση (σκέψεις 20, 22 και 23).

Παραπομπή: ΠΕΚ, 22 Μαρτίου 1995, Τ-586/93, Κοτζώνης κατά ΟΚΕ, Συλλογή 1995, σ. ΙΙ-665, σκέψη 21

Η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη για τον λόγο ότι, κατά παράβαση του άρθρου 91, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, δεν προηγήθηκε αυτής διοικητική ένσταση.

Διατακτικό:

Το Πρωτοδικείο απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.